

UDC | УДК : 336.227.8

Анотація: У статті досліджено євроінтеграційні процеси, які обумовили необхідність трансформації вітчизняної податкової політики. Розглянуто зміст поняття «гармонізація» та його місце серед інших суміжних понять. Запропоновано основні напрями гармонізації місцевих податків і зборів в Україні з урахуванням євроінтеграційних прагнень. Проаналізовано принципи належного управління у сфері оподаткування. Висловлені пропозиції про можливість гармонізації структури податкової системи та використання в Україні позитивного досвіду країн ЄС.

Ключові слова: місцеві податки і збори; гармонізація; адаптація; податкова система; угода про асоціацію; адміністрування податків; принципи оподаткування.

DIRECTIONS OF HARMONIZATION OF LOCAL TAXES AND FEES IN UKRAINE ACCORDING TO EU LEGISLATION

VIKTORCHUK, M.

*Postgraduate,
Kharkiv National University of Internal Affairs*

Abstract

The article explores the European integration processes that led to the need for transformation of the national taxation policy, the essence of the of "harmonization" concept, its place among other related concepts.

The objective of the article is to develop proposals for improving the harmonization of tax legislation of Ukraine predicting possible changes in tax legislation.

The content of the "harmonization" concept is defined with help of logical and semantic methods. Structural and logical methods have been used for classification of principles of good governance in the taxation area. The possibility of harmonizing tax systems and structures by adapting the positive experience of EU member states has been offered.

The main directions of harmonization of local taxes and fees in Ukraine in accordance with the legislation of European Union are offered. The principles of good governance in the tax area have also been analyzed, and in this vein, it has been indicated that harmonization of the structure of the tax system should include the harmonization of concepts of direct and indirect taxation. So author proposes to apply a single approach to tax administration by means of

НАПРЯМИ ГАРМОНІЗАЦІЇ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ В УКРАЇНІ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

М. В. ВІКТОРЧУК

*аспірант кафедри загальноправових дисциплін,
Харківський національний університет внутрішніх справ*

✉ зв'язок з автором: vmw89@i.ua

Верховна Рада України та Європейський парламент 16 вересня 2014 р. ратифікували «Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони» (далі – Угода). Вказана Угода передбачає новий формат побудови відносин між Україною та Європейським Союзом (далі – ЄС) на принципах політичної асоціації та економічної інтеграції, є базовим орієнтиром послідовних соціально-економічних реформ в Україні, створює передумови для гармонізації українського законодавства з правом ЄС [1]. В Законі України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики» від 1 липня 2010 р., першочерговим завданням для нашої держави визначено дотримання курсу на вступ до Європейського Союзу [2]. Україна є активним учасником європейських та міжнародних інтеграційних об'єднань, тому з одного боку вона заінтересована, а з іншого боку, повинна дотримуватися загальних тенденцій зближення податкового законодавства як учасник Світової організації торгівлі, як член Міжнародного валютного фонду, як суб'єкт що діє в рамках універсальних міжнародних конвенцій щодо запобігання легалізації (відмиванню) незаконно отриманих доходів, з контролю за міжнародними офшорними фінансовими центрами, з нагляду за міжнародною банківською діяльністю, з протидії тероризму та корупції [3, с. 20].

Забезпечення оптимальної фіскальної політики в умовах євроінтеграції, насамперед, передбачає гармонізацію чинного податкового законодавства до європейських та міжнародних

integrated online system that would introduce electronic declaration and payment of state and local taxes at a convenient time.

Keywords: local taxes and fees; European integration; harmonization; adaptation; convergence; tax system; Association Agreement, tax administration; principles of good governance; principles of taxation.

НАПРАВЛЕНИЯ ГАРМОНИЗАЦИИ МЕСТНЫХ НАЛОГОВ И СБОРОВ В УКРАИНЕ В СООТВЕТСТВИИ С ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВОМ ЕВРОПЕЙСКОГО СОЮЗА

ВИКТОРЧУК М. В.

*аспирант кафедри общеправовых дисциплин,
Харьковский национальный университет
внутренних дел*

Аннотация: В статье исследованы евроинтеграционные процессы, обусловившие необходимость трансформации отечественной налоговой политики. Рассмотрены сущность понятия «гармонизация» и его место среди других смежных понятий. Предложены основные направления гармонизации местных налогов и сборов в Украине с учетом евроинтеграционных стремлений. Проанализированы принципы надлежащего управления в сфере налогообложения. Предложено гармонизировать структуру налоговой системы в Украине с использованием положительного опыта стран ЕС.

Ключевые слова: местные налоги и сборы; гармонизация; адаптация; налоговая система; соглашение об ассоциации; администрирование налогов; принципы надлежащего управления; принципы налогообложения.



Open Access

This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.

стандартів, створення уніфікованого правового середовища для всіх суб'єктів ринкових відносин використання досвіду розвинених європейських держав з метою удосконалення податкової політики України. Гармонізація податкових норм українського законодавства є необхідною умовою забезпечення ефективності економіки сучасної правової і демократичної держави та потребує особливої уваги у зв'язку зі зростанням впливу права ЄС у світі, а також відсутністю єдиного розуміння базових понять, що стосуються гармонізації.

Проблемам гармонізації у сфері оподаткування до законодавства ЄС присвячено чимало праць вітчизняних науковців: Г. М. Білецької, В. А. Валігури, В. Ф. Дайнеки, В. А. Ільяшенка, М. В. Кармаліти, М. О. Куц тощо. У зв'язку з ратифікацією Угоди, існує необхідність в системному аналізі теоретичного підґрунтя та напрямів гармонізації податкового законодавства України, що регулює місцеві податки та збори.

Мета дослідження полягає у розробці пропозицій щодо вдосконалення процесу гармонізації податкового законодавства України та прогнозуванні можливих змін у податковому законодавстві, визначенні напрямів здійснення гармонізації у сфері місцевого оподаткування.

На сьогодні вітчизняне законодавство яке регулює місцеві податки і збори містить нечіткі формулювання, що сприяє виникненню питань під час їх тлумачення та застосування. Приведення законодавства України у відповідність до законодавства ЄС чи іншого інтеграційного об'єднання по-різному визначається як в нормативних актах України так і в дослідженнях науковців [2, с. 20]. В Угоді, як і в інших міжнародних угодах з ЄС, не міститься визначення терміну «гармонізація», незважаючи на те, що воно зустрічається в багатьох статтях тексту Угоди (ст.ст. 267, 347, 352, 368, 405 та ін.). Крім того, це стосується і інших традиційних для права ЄС термінами, якими оперує Угода, зокрема «зближення» (Преамбула, ст.ст. 56, 337, 352, 403, 431 і т. д.), «наближення» (ст. 64, 256), «адаптація» (ст.ст. 14, 152, 153 та ін.), «апроксимація» (ст. 322), «конвергенція» (ст.ст. 4, 7) тощо. Така обставина зумовлює необхідність з'ясування відмінностей у визначенні зазначених термінів та доцільності їх використання, а також місця серед них «гармонізації» як явища дійсності.

Термін «гармонізація» у Великому тлумачному словнику української мови визначається як приведення в стан відповідності, злагоженості. Словник окремо розкриває зміст гармонізації податків. Під гармонізацією податків розуміється координація податкових систем і податкової політики [4, с. 223]. У словнику-довіднику Європейського Союзу «гармонізація» тлумачиться як процес координації національної політики та стандартів різних країн [5, с. 19].

Незважаючи на те, що в словниках юридичних термінів відсутнє визначення «гармонізації», воно використовується в нормативно-правових актах. Так, відповідно до Наказу Державної податкової адміністрації України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо приведення положень проектів нормативно-правових актів з питань прямого оподаткування у відповідність до законодавства Європейського Союзу та вимог положень угод ГАТТ-СОТ» від 04.10.2004 р. № 578, гармонізація – це процес коригування законодавства держав – членів Європейського Союзу на підставі правових актів ЄС, зокрема директив, які мають обов'язкову силу для держав-членів ЄС та вимагають від цих держав привести їх внутрішнє законодавство у відповідність до положень директив [6, с. 19]. Отже, у науковій літературі цей термін розглядається у широкому та вузькому значеннях. Більшість вітчизняних науковців застосовують термін «гармонізація» у широкому значенні, як узагальнюючий. Гармонізація у широкому значенні передбачає зближення правових систем, процес узгодження та прийняття єдиних принципів, положень нормативних актів. Цей процес може відбуватися у формі адаптації законодавства, імплементації положень, стандартизації норм тощо [7, с. 13]. Такої точки зору дотримуються Л. Д. Тимченко [8, с. 75] та М. Н. Марченко [9, с. 184], які під гармонізацією розуміють узгодження загальних підходів, концепцій розвитку національних законодавств, формою здійснення правового розвитку держави. На думку С. К. Дударя гармонізація – це процес зближення, узгодженості та збалансованості правових систем у межах відповідного правового простору [10, с. 16]. Тому, йдеться про гармонізацію правових систем держав. У цьому контексті гармонізація тотожна поняттю «зближення». Ю. О. Тихомиров зазначає, що зближення – це загальний курс держав на визначення загальних напрямів узгодженого розвитку національних законодавств, на подолання правових розходжень і розробку загальних правових рішень [11, с. 75]. В Угоді поняття зближення вживається в контексті «зближення сторін», «зближення позицій», «зближення регулювання», «зближення політик», тобто передбачає як односторонні так і двосторонні дії зацікавлених сторін. Саме тому, слід вважати, що гармонізація у широкому розумінні (зближення) здійснюється за допомогою широкого спектра

заходів: 1) співробітництва (наприклад, укладення міжнародних договорів, визначення критеріїв гармонізації в різних сферах інтеграційної взаємодії); 2) діяльності зі здійснення перекладу та опрацювання відповідних нормативно-правових актів (наприклад директив, регламентів ЄС) з метою їх практичного використання; 3) моніторингу законодавства шляхом організації навчальних візитів до окремих країн; 4) узгодження загальних підходів концепцій розвитку національних законодавств; 5) створення загальних правових принципів і розробки та прийняття нових нормативно-правових актів; 6) координації або наближення окремих правових положень різних правових систем що досягається шляхом усунення основних суперечностей і відмінностей принаймні мінімальних загальних вимог і стандартів; 7) стандартизації тощо.

Заслуговує на увагу думка А. В. Міщенко, який вважає, що здійснити гармонізацію правових систем неможливо, гармонізувати можна не правову систему а лише законодавство [12, с. 69]. Науковець не поділяє думку щодо розуміння цього терміну у широкому значенні та розглядає його лише у вузькому, ототожнюючи з гармонізацією законодавства.

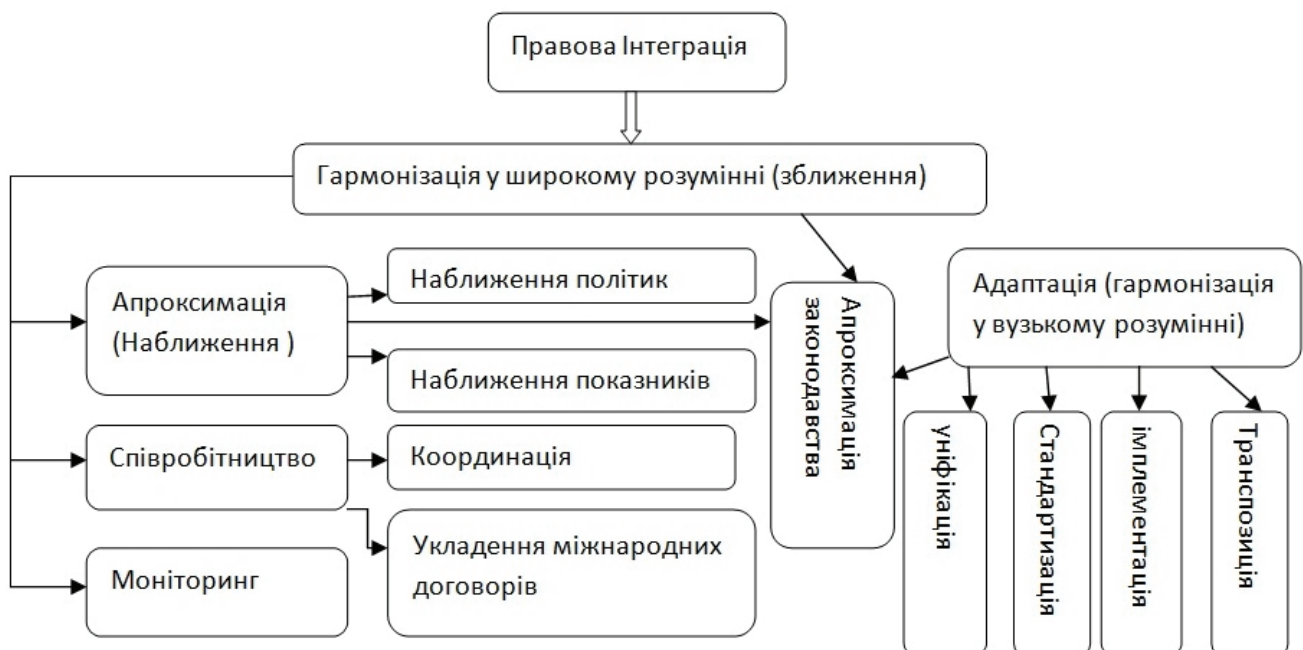
Крім того, у ст. 405 Угоди зазначається, що Сторони підтримують поступове зближення та гармонізацію з відповідним правом і регуляторними стандартами ЄС. Отже, термін «зближення» слід розмежовувати від «гармонізації», а тому вбачається, що останнє в контексті цієї статті вживається у вузькому значенні та тотожне поняттю «адаптація», оскільки передбачає розробку і прийняття нових нормативно-правових актів або внесення змін у чинне законодавство відповідними державними органами, з метою подолання існуючих колізій між національним та міжнародним правом або правом міжнародних організацій чи їх об'єднань шляхом застосування відповідних процедур. Йдеться про визнання загальнознайомих принципів права, правових стандартів та їх закріплення у вітчизняне законодавство, а також про врахування загальних і специфічних вимог під час входження нормативних приписів актів міжнародних організацій у національну правову систему.

У словнику іншомовних слів термін «адаптація» (лат. *adapto* – пристосовую) тлумачиться як процес пристосування до умов, які змінюються [13, с. 24]. У міжнародному праві адаптація є процесом приведення національного законодавства до норм і стандартів міжнародного права шляхом удосконалення національного законодавства (внесення змін і доповнень, прийняття нових нормативно-правових актів), укладання або приєднання до міжнародних договорів [14, с. 338–339]. Терміни «гармонізація законодавства», «адаптація», «наближення законодавства», які неодноразово застосовуються в Угоді, позначають односторонні дії з боку України щодо приведення положень її законодавства відповідно до законодавства ЄС. Саме тому, односторонність процесу робить некоректним вживання в цьому контексті терміну «зближення», семантика якого вказує на одночасне взаємоузгодження нормативних масивів двох або більше держав, а отже гармонізацію в широкому розумінні [15, с. 56].

Щодо таких термінів як «транспозиція», «стандартизація», «уніфікація», «апроксимація законодавства», «імплементация», «транспозиція», то вони є формами здійснення гармонізації та співвідносяться як загальне і спеціальне. Тобто зазначені поняття передбачають процеси, які мають на меті досягнення гармонізації з правом ЄС (див.: схему «Співвідношення гармонізації з іншими поняттями»).

Гармонізація податкових систем країн Європейського Союзу – це один з важливих елементів фіскальної конвергенції (поруч з вимогами щодо обмеження дефіциту бюджету, державного боргу та узгодженням структури доходів і видатків). Податкова конвергенція передбачає розробку і впровадження механізмів та інструментів фіскального регулювання на всіх наявних в інтеграційному угрупованні ієрархічних рівнях. Процес конвергенції передбачає процес зближення податкових систем країн, які мають різний рівень політичного й соціально-культурного розвитку, відтворення основних принципів і властивостей однієї правової системи в іншій [16, с. 139]. Втілення механізму гармонізації податкового законодавства надає можливість для дії норм права ЄС в рамках вітчизняного правопорядку. При цьому прийняття основних рішень у сфері податкової політики залишається в компетенції національних урядів. Отже, враховуються особливості правових систем, оскільки відсутній обов'язок приймати абсолютно тотожні положення і норми. Кожна країна користується суверенним правом самостійно визначати структуру, механізми обчислення та стягнення податків на її території. Однак неузгоджені дії держав при встановленні податків призводять до існування відмінностей між країнами на рівні податкового навантаження, якому піддаються платники податків, що здійснюють економічну діяльність на їх території [17, с. 143].

Схема. Співвідношення гармонізації з іншими поняттями



У вузькому розумінні гармонізація стосується ставок оподаткування і податкової бази, а в ширшому – всієї податкової системи [18, с. 8].

Необхідність гармонізації (адаптації) вітчизняних податків до законодавства ЄС сформульовано у Стратегії економічного і соціального розвитку України (2004–2015 рр.) «Шляхом європейської інтеграції» [9, с. 215].

Дослідивши Угоду, слід відмітити, що реалізація процесу гармонізації податкового законодавства України з правом ЄС має свої особливості, зумовлені межами співробітництва сторін.

Оскільки практика організації місцевого оподаткування в країнах-членах ЄС є неодноманітною, то складно визначити чіткі межі здійснення гармонізації у цій сфері, тому Угода не встановлює чітких вимог щодо переліку, ставок чи баз податків, що необхідно справляти на території України. У зв'язку з цим варто виокремити напрями здійснення гармонізації місцевих податків і зборів в Україні відповідно до законодавства ЄС:

1. Імплементация принципів належного управління у сфері оподаткування. Стаття 349 Угоди називає лише принципи належного управління у сфері оподаткування, яких дотримуються держави-члени на рівні ЄС, а саме: принципи прозорості, обміну інформацією, добросовісної податкової конкуренції. Зазначається, що з метою ефективною імплементации зазначених принципів Сторони покращують міжнародне співробітництво у сфері оподаткування, сприяють збору законних податкових надходжень [19]. На жаль, перелічивши принципи, яких необхідно дотримуватися у відносинах між собою, Сторони не зазначили принципів на яких повинна базуватися податкова система держав-членів. Крім того, для неухильного дотримання названих в угоді принципів існує необхідність їх тлумачення. Так, принцип прозорості (англ. – transparency) розвинувся під впливом Скандинавських принципів належного урядування, запозичений зі вступом до ЄС Швеції та Фінляндії у середині 1990-х років. В європейському праві він переважно вживається щодо доступу до офіційних документів, котрі містять у собі прийняті рішення [20, с. 130]. Вбачається, що принцип прозорості стосується рішень у сфері оподаткування, які в рамках ЄС та України мають

прийматися максимально відкрито, з дотриманням всіх належних процедур, і бути наближеними до громадян.

Принцип обміну інформацією базується на Єдиних стандартах обміну податковою інформацією (Common Reporting Standard, скорочено CRS), розроблених Організацією економічного співробітництва та розвитку. Згідно з CRS податкові органи отримують інформацію від банків та інших фінансових установ, а потім автоматично діляться нею з податковими органами інших країн. В майбутньому майже вся інформація, що стосується того чи іншого банківського рахунку, буде повідомлятися податковому органу країни, резидентом якої є власник рахунку, в тому числі його ім'я, баланс рахунку, розміри процентних і дивідендних доходів, а також доходів з капіталу [21]. Україна є учасником Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах 1988 року, яка передбачає три режими обміну інформацією: за запитом, автоматичний та спонтанний. Положення про обмін інформацією містяться в усіх без виключень договорах України про уникнення подвійного оподаткування. В 2013 Україна стала 121-м членом Глобального форуму – найбільшої у світі організації з обміну податковою інформацією між компетентними службами держав-членів. Країна, що приєднується до цієї організації, бере на себе зобов'язання зі впровадження відповідних стандартів прозорості, автоматичного обміну інформацією з іншими учасниками Глобального форуму [22]. Міжнародний обмін податковою інформацією передбачає встановлення фактів, до яких повинні застосовуватися положення конвенцій у сфері оподаткування та надання допомоги однією з договірних сторін іншій щодо адміністрування або виконання внутрішнього податкового законодавства. З цією метою необхідно сформувати глобальну систему автоматичного обміну податковою інформацією.

Вбачається, що згідно з принципом добросовісної податкової конкуренції необхідно мінімізувати вплив податкової системи одного державного утворення на інші, тобто не допускати неузгодженого встановлення податків, використання низьких ефективних податкових ставок, зменшення податкового навантаження з метою підвищення конкурентоспроможності національного бізнесу

[23, с. 97]. Наявність податкових систем з незначними ставками податків змушує уряди інших держав скорочувати ставки податків, що встановлені на їхніх територіях. У теорії оподаткування така політика одержала назву «гонка поступок» (англ. «race to bottom») [24, с. 50]. Саме тому Україні необхідно домовитися про єдині міжнародні стандарти заради справедливої міжнародної податкової конкуренції.

Окрім принципів належного управління у сфері оподаткування, гармонізація місцевих податків і зборів в Україні передбачає узгодження загальних підходів до розробки податкової політики, ефективного інституційного забезпечення, дотримання спільних принципів побудови податкових систем та забезпечення їх виконання. До таких принципів, зокрема, слід віднести:

1. Відсутність суперечностей у законодавстві.
2. Стабільність (правила оподаткування не повинні постійно змінюватися, оскільки це сприятиме додатковим ресурсним затратам платників).
3. Гнучкість (можливість податкової системи ефективно збільшити податкові надходження у разі настання кризової ситуації).
4. Пропорційність (врахування індивідуальної платоспроможності платників).
5. Загальність (всі особи, що підлягають оподаткуванню, зобов'язані сплачувати податки).
6. Справедливість (однакові вимоги для осіб, що знаходяться у рівних щодо оподаткування умовах).
7. Мінімізація адміністративних витрат при стягненні податків (видатки держави на адміністрування податкової системи та витрати платника, пов'язані з обліком і сплатою податків, повинні бути мінімальними).

Оскільки податкова система України включає загальнодержавні податки і збори (обов'язкові платежі) та місцеві податки і збори (обов'язкові платежі), то доцільно виокремити основну причину гальмування гармонізації на місцевому рівні – неефективний механізм розподілу податкових надходжень між центральним і місцевими бюджетами, що гальмує розвиток економіки в регіонах. Централізація всіх податкових надходжень зумов-

лює дискримінацію областей і не сприяє використанню коштів бюджету в потребуючих галузях. Саме тому, фінансова децентралізація – основний принцип відповідно до якого формується бюджет у європейських країнах [17, с. 143].

2. Гармонізація структури податкової системи, що включає гармонізацію концепцій прямого і непрямого оподаткування [16, с. 39]. Підвищення рівня прямого оподаткування є одним із основних напрямів майбутньої податкової реформи у країнах, що планують набути членства в ЄС. На жаль, у сфері гармонізації системи прямого оподаткування інституції ЄС ще не досягли значних успіхів. Мета податкової політики ЄС у галузі прямих податків – створити у межах спільного ринку для платників податків країн-членів ЄС такі правові умови, що відповідали б аналогічним умовам внутрішнього ринку цих країн. Однією зі складових цієї політики є визначення податкових правил, які повинні бути нейтральними з погляду конкуренції у ЄС і водночас підвищувати конкурентоспроможність європейських компаній на міжнародному рівні [15, с. 8]. Слід відмітити, що однією з найважливіших реформаторських новацій в Україні стало запровадження місцевого податку на майно, який став важливою частиною податкових систем країн-членів ЄС та об'єднав такі податки як податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок, плату за землю. Цей податок є важливим не лише для збільшення податкових надходжень, зниження податкового тиску чи формування фінансової основи місцевого самоврядування, але й у контексті зниження цін на нерухомість. Разом з тим, податок сприймається як недоопрацьований та соціально несправедливий, оскільки виникає кілька запитань: чому об'єктом оподаткування податку на нерухоме майно є площа майна, а не його вартість, чому об'єктом оподаткування транспортним податком є об'єм двигуна, а не вартість автомобіля? Податок на нерухоме майно наразі залишається лише гіпотетичним джерелом поповнення доходів місцевих бюджетів, хоча він ефективно функціонує в інших країнах. Так, значною є частка майнових податків у доходах місцевих бюджетів Канади (до 40%), Франції (до 20%), Румунії (до 19%), Польщі (14%), Великобританії і Латвії (13%), Литви (11%) [25]. Незважаючи на те, що у 2015 році законодавець скоротив кількість місце-

вих податків та зборів, вони фактично діють і досі, оскільки відбулося групування деяких податків. Так, наприклад, туристичний збір є об'єднанням готельного (справлявся до 1 січня 2004 р.) та курортного зборів, а у зборі за місця для паркування транспортних засобів змінено елементи оподаткування. За даними опитування Європейської Бізнес Асоціації 61% респондентів не вважають, що таке скорочення зменшить фіскальне навантаження [26].

Законодавцві варто зосередити свою увагу на застосуванні загальних підходів до механізму визначення об'єктів оподаткування й інших елементів основних прямих і непрямих податків, що діють на місцевому рівні з метою уніфікації підходів щодо усунення подвійного оподаткування, оскільки забезпечити повну ідентичність переліку податків і зборів у кожній державі неможливо, оскільки на деяких територіях відсутні окремі об'єкти оподаткування.

3. Єдині підходи до організації податкового адміністрування. Національні системи оподаткування досить часто є неспівставними з точки зору організації взаємодії між платником і податковими органами щодо таких важливих проблем як порядок обчислення та погашення податкового зобов'язання, порядку декларування, відповідальності платника, механізму оскарження рішень податкових органів, механізму застосування непрямих методів обчислення податкових зобов'язань. Тому першочерговим завданням у цій сфері є розробка єдиних концептуальних підходів до ідеології та процедур податкового адміністрування [27, с. 15]. Важливим є створення інтегрованої ін-

тернет-системи, що дозволить запровадити електронне декларування і сплату загальнодержавних та місцевих податків і зборів у зручний час (24 години на добу) й у зручному місці. Наприклад, саме така система успішно реалізована в Ірландії [28].

Виходячи з викладеного можна зробити такі **ВИСНОВКИ:**

1. Термін «гармонізація» слід розглядати у широкому і вузькому значеннях: як гармонізацію правових систем та як гармонізацію законодавства. Вбачається, що гармонізація податкових систем тотожна зближенню, а гармонізація законодавства – адаптації.
2. Гармонізація у сфері оподаткування у вузькому розумінні стосується ставок оподаткування і податкової бази, а в ширшому – всієї податкової системи.
3. Реалізація процесу гармонізації місцевих податків і зборів в Україні відповідно до законодавства ЄС має свої особливості, зумовлені межами співробітництва сторін. Оскільки складно визначити чіткі межі здійснення гармонізації у цій сфері, варто виокремити такі напрями гармонізації місцевої системи оподаткування як імплементація принципів належного управління у сфері оподаткування, гармонізація структури податкових систем, впровадження єдиних підходів до організації податкового адміністрування.

У подальшому перспективним напрямом наукових досліджень є наукова розробка питань, що стосуються аналізу зарубіжного досвіду з метою удосконалення податкового законодавства, що регулює місцеві податки та збори в Україні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом [Електронний ресурс] // Офіційний інтернет-сайт / Урядовий портал: єдиний веб-портал органів виконавчої влади в Україні. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/kmu/control/uk/publish/article?art_id=246581344&cat_id=223223535
2. Про засади внутрішньої та зовнішньої політики: Закон України : від 01 липня 2010 р., № 2411-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>
3. Петров Р. А. Поняття «транспозиція» в сучасній правовій науці європейського права [Електронний ресурс] / Р. А. Петров // Європейські студії і право. – 2013. – № 1. – С. 20–24. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/esp_2013_1_5.pdf
4. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – К. : Ірпінь ; Перун, 2004. – 1728 с.

5. Словник-довідник Європейського Союзу / [ред. Ю. Марченко]. – К. : К.І.С. – Київ. Інформація. Сервіс., 2004. – 1728 с.
6. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо приведення положень проектів нормативно-правових актів з питань прямого оподаткування у відповідність до законодавства Європейського Союзу та вимог положень угод ГАТТ-СОТ : Наказ Державної податкової адміністрації України : від 4 жовтня 2004 р., № 578 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/podatkovye-zakonodavstvo/nakazi/arkhiv-nakaziv-dpa-ukraini/nakazi-za-2004-rik/30844.html>
7. Муравйов В. Гармонізація законодавства України з правом Європейського Союзу в рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС / Віктор Муравйов, Наталія Мушак // Віче. – 2013. – № 8. – С. 12–18.
8. Тимченко Л. Д. Международное право : ученик для юрид. спец. вузов МВД / Л. Д. Тимченко. – Х. : Консум, 1999. – 528 с.
9. Марченко М. Н. Сравнительное правоведение. Общая часть: Учебник для юрид. вузов / М. Н. Марченко. – М. : Зерцало, 2001. – 560 с.
10. Дудар С. К. Гармонізація законодавства проблеми визначення поняття / С. К. Дудар // Держава і право. – 2002. – Вип. 17. – С. 11–17.
11. Тихомиров Ю. А. Курс сравнительного правоведения / Ю. А. Тихомиров. – М. : Норма, 1996. – 432 с.
12. Міщенко А. В. Теоретичні питання гармонізації національного і міжнародного законодавства у сфері транспорту / А. В. Міщенко // Зовнішня торгівля : право та економіка. – 2007. – № 4. – С. 68–72.
13. Словник іншомовних слів / [за ред. О. С. Мельничука]. – Вид. 2-ге. – К. : Головна редакція УРЕ ; 1985. – 929 с.
14. Пархоменко Н. М. Гармонізація законодавства України з європейським та міжнародним правом: методи, етапи, види / Н. М. Пархоменко // Часопис Київського університету права. – 2012. – № 1. – С. 338–343.
15. Гармонізація податкового законодавства: українські реалії : монографія / [Білецька Г. М., Кармаліта М. В. Куц М. О. та ін.]. – К. : Алерта, 2012. – 222 с.
16. Девко С. Т. Гармонізація податкової політики країн Європейського Союзу в умовах інтеграції / С. Т. Девко // Економічний вісник університету. – 2013. – Вип. 20(1). – С. 138–142.
17. Ногінова Н. М. Необхідність реформування податкової політики України в умовах євроінтеграції / Н. М. Ногінова // Наукові записки Національного університету «Острозька академія», серія «Економіка». – 2014. – Вип. 25. – С. 141–145.
18. Zipfel F. One Europe, one Tax? Plans for a Common Consolidated Corporate Tax Base. EU Monitor No. 49. – Frankfurt: Deutsche Bank. – 18 p.
19. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Міжнародний документ : від 27 червня 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/984_011
20. Пухтецька А. А. Європейські принципи адміністративного права та їх джерела [Електронний ресурс] / А. А. Пухтецька // Актуальні проблеми держави і права. – 2007. – Вип. 35. – С. 128–132. – Режим доступу : <http://www.apdp.in.ua/v35/29.pdf>
21. Світ потребує глобальної податкової системи – міністр фінансів Німеччини [Електронний ресурс] // Сайт Finance.ua листопада 2014 р. – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/337526/svit-potrebuye-globalnoyi-podatkovoyi-systemy-ministr-finansiv-nimechchynu>
22. Україна приєдналася до Глобального форуму з податкової прозорості [Електронний ресурс] // Сайт РБК-Україна. – 22.10.2013 р. – Режим доступу : <http://www.rbc.ua/ukr/news/ukraina-prisoedinilas-k-globalnomu-forumu-pro-nalogovoy-22102013180700>
23. Цимбалюк І. О. Міжнародна податкова конкуренція: перспективи та реалії [Електронний ресурс] / І. О. Цимбалюк // Вісник Приазовського державного технічного університету. – 2012. – Вип. 24. – С. 96–104. – Режим доступу : <http://esnuir.euu.edu.ua/bitstream/123456789/830/1/Tsybaliuk.pdf>
24. Фролова Н. Б. Податкова конкуренція: нові виклики податковій системі України [Електронний ресурс] / Н. Б. Фролова // Економіка і прогнозування. – 2009. – № 3 – С. 48–60. – Режим доступу : <http://www.apdp.in.ua/v35/29.pdf>
25. Семенова К. О. Проблеми та перспективи формування місцевих бюджетів в Україні [Електронний ресурс] / К. О. Семенова, О. О. Сидоренко. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/8_NMIW_2012/Economics/3_104510.doc.htm
26. Прес-реліз. Податкова реформа 2015 : коментарі від бізнесу [Електронний ресурс] // Сайт Eba.com.ua. – 22.10.2013. – Режим доступу : http://www.eba.com.ua/static/press-releases/PressR_tax_11022015.pdf/
27. Онуфрик М. Порівняльний аналіз податкових систем і податкового навантаження країн-членів ЄС та України / М. Онуфрик // Економіка і держава. – 2006. – № 11. – С. 14–18.
28. Міжнародний досвід реформування податкових систем: види податків та податкова звітність [Електронний ресурс] // Офіційний портал Державної фіскальної служби України – Режим доступу : <http://sta-sumy.gov.ua/modernizatsiya-dps-ukraini/arkhiv/mijnarodniy-dosvid-rozvitk/svitovui-dosvid/mrdosvid>